1. Mliečna hliadka a záhada zmiznutého syra

Autori: kolektív žiakov 1. A, Základná škola, Vazovova 4, Bratislava
Príbeh vytvorili žiaci: Dianna K., Zara Ž., Mila F., Tamara B., Alica L., Emily K., Milana, Andrej P., Ján K., Jozef K., Rudolf, Matej K., Lukáš P. a Samo T.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Daša K. L.

Kde sa to stalo?
Na farme Kravičkovo, kde každý deň vznikajú chutné mliečne výrobky – mlieko, maslo, jogurty aj syr. Farma patrí pani Marte, ktorá má desať veselých kravičiek.
Príbeh:
Ela, Nela a Stela boli znova spolu. Ich detektívna skupina Mliečna hliadka mala nový prípad.
Jedného rána zazvonil zvonček. Pred dverami stála pani Marta z farmy.
„Pomoc! Včera som urobila desať syrov zo slovenského mlieka a dnes ráno sú preč!“
„Zmizol syr?“ prekvapila sa Ela.
„Zostali len prázdne misky v chladničke!“ povedala pani Marta.
Pátranie začína:
Dievčatá sa vybrali na farmu. Pozreli sa do chladničky. Bola prázdna.
„Nikde ani kúsok!“ povedala Nela.
„Musíme hľadať stopy,“ povedala Stela.
Na podlahe si Ela všimla malé biele stopy.
„Sú to kvapky mlieka!“ zvolala.
Stopy ich viedli k otvorenému oknu. Pod ním bola malá miska s kúskom chleba.
„Aha! Niekomu chutil syr tak veľmi, že si ho potajomky vzal!“
Kto to bol?
Mliečna hliadka išla za stopami do sadu.
Pod stromom sedel... kozliatko Béďo!
Mal biely fúzik od syra a spokojne si mľaskal.
„Béďo! To si bol ty?“ spýtala sa Nela.
„Ja som len chcel ochutnať... a potom som zjedol všetko... Prepáčte...“
„Aj ja mám rád syr. Ale už nebudem kradnúť,“ povedal Béďo a sklopil uši.
Ako to dopadlo:
Pani Marta sa pousmiala.
„Tak vieš čo, Béďo? Pomôž mi dnes s dojením kravičiek a naučím ťa, ako sa robí syr. A jeden dostaneš za odmenu.“
Béďo sa potešil. Ela, Nela a Stela si dali pohár čerstvého slovenského mlieka.
„Mlieko je základ,“ povedala Ela.
„Z mlieka je veľa dobrých vecí,“ dodala Nela.
„A najlepší je syr, keď sa podelíš,“ usmiala sa Stela.
Poučenie na záver:
🧀 Syr sa vyrába z mlieka.
🐄 Mlieko dávajú kravičky, keď sú zdravé a spokojné.
👩‍🌾 Na Slovensku máme mnoho farmárov, ktorí vyrábajú chutné mliečne výrobky.
🚫 Kradnúť sa nemá – vždy je lepšie sa spýtať a pomôcť.
🥛 A nezabudni – mlieko posilňuje tvoje zuby a kosti!

2. Mliečna hliadka a záhada stratenej záhrady

Autori: kolektív žiakov 1. A, Základná škola, Vazovova 4, Bratislava
Príbeh vytvorili žiaci: Dianna K., Zara Ž., Mila F., Tamara B., Alica L., Emily K., Milana, Andrej P., Ján K., Jozef K., Rudolf, Matej K., Lukáš P. a Samo T.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Daša K. L.

Kde sa to stalo?
V malej dedinke menom Mliečna lúka. Tam boli lúky, kde sa pásli kravičky. Bola tam farma, kde sa dojí mlieko. A bola tam aj stará záhrada, o ktorej nikto nič nevedel.
Príbeh:
Ela, Nela a Stela boli tri kamarátky. Volali sa Mliečna hliadka. Ela mala rada kravičky. Nela rada pila mlieko. Stela jedla jogurty každý deň. Jedného dňa prišiel na farmu pán Jano.
„Máme problém," povedal. „Kravičky sú smutné. Nedávajú mlieko."
Ela sa zamyslela. „Musíme niečo zistiť."
„Možno im chýba ich obľúbená tráva," povedala Nela.
„Alebo sa stratila záhrada, ktorú milujú," povedala Stela.
Mliečna hliadka sa vydala na pátranie.
Tajomná záhrada:
Vošli dnu. Bola tam ďatelina, tráva, bylinky. Všetko, čo kravičky milujú.
„Táto záhrada patrí kravičkám!" povedala Ela.
„Ale niekto ju zatvoril," povedala Nela.
„Možno omylom," dodala Stela.
Našli starý zápisník. V ňom stálo:
„Záhradu treba vždy otvoriť na jar."
„Pomáha kravičkám, aby mali chutné mlieko."
Všetko sa skončí dobre:
Mliečna hliadka otvorila záhradu dokorán. Kravičky prišli. Začali spásať chutnú ďatelinu.
Na druhý deň prišiel pán Jano.
„Kravičky opäť dávajú mlieko!" zvolal. „Bude maslo, syr aj tvaroh."
Ela sa usmiala. „Mlieko je dôležité."
Nela dodala: „Je zdravé."
Stela povedala: „A slovenské mliečne výrobky sú najlepšie!"
Poučenie na záver:
🥛 Mlieko pomáha kostiam a zubom rásť.
🧀 Jogurt, syr aj tvaroh sa robia z mlieka.
🐄 Kravičky potrebujú zdravú potravu, aby dávali dobré mlieko.
🇸🇰 Na Slovensku máme chutné a kvalitné mliečne výrobky.
👧👦 A aj deti môžu pomáhať – napríklad tak, že sa budú zaujímať o to, odkiaľ pochádza ich jedlo.

3. Záhada zmiznutého tvarohu

Autori: kolektív žiakov 2. A, ZŠ a MŠ Čadca, Podzávoz 2739, Čadca
Príbeh vytvorili žiaci: Alžbeta B., Adela B., Matyas B., Tobiáš G., Dominik H., Timea H., Nina H., Sabína H., Daniel J., Kristína J., Natália K., Aneta K., Stela K., Adela K., Ria R., Rebeka S., Emma Š., Lea T. a Aneta Z.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Eva M.

Prostredie:
Škola v malej dedinke Podzávoz, pod horami, kde žiaci druhej A triedy pripravujú mliečnu výstavku z domácich výrobkov. Okolité lúky patria družstvu, ktoré chová kravičky a vyrába mliečne dobroty.
Príbeh:
Jedného slnečného rána sa v škole v dedinke Podzávoz pripravovali na Deň mlieka. Deti z 2.A triedy sa veľmi tešili – každé z nich malo priniesť niečo chutné z mlieka: jogurt, syr, maslo či tvaroh. Všetko malo byť slovenské – od našich kravičiek z družstva pod horou.
Pani učiteľka Evička usporiadala lavice do kruhu. „Deti, nezabudnite, že mlieko a jeho výrobky sú veľmi dôležité pre zdravé kosti a zuby!“
Všetko išlo hladko, až kým Danielko nezvolal:
„Pani učiteľka! Zmizol môj domáci tvaroh! Ráno ho mama vložila do chladničky v škole a teraz tam nie je!“
Deti sa zháčili. „To je záhada!“ povedala Riuška.
V tej chvíli pán riaditeľ išiel okolo triedy na kontrolu ako prebieha Deň mlieka po triedach. Daniel poprosil pána riaditeľa pri hľadaní stôp. Pán riaditeľ sa vážne postavil doprostred triedy. V ruke držal veľký zápisník a dvihol obočie, ktoré vždy dvíhal pri dôležitých prípadoch.
„Tak teda, druháci,“ povedal, „tuším tu máme mliečnu záhadu. Niekto – alebo niečo – odnieslo tvaroh. A to nie je len tak hocijaký tvaroh, ale poctivý slovenský tvaroh z družstva pod horami!“
Daniel si zamrmlal:
„Veď som ho dal do chladničky...“
„Mama mi ho ráno balila...“
Zrazu sa ozval zvláštny zvuk. Ako keď zavrčí mixér, pískne čajník a zabučí krava – všetko naraz. Dvere sa s buchotom otvorili a do triedy vbehli tri známe postavy – kravičky Mliečnej hliadky!
„Zachytili sme mliečny signál!“ zvolala Ďatelinka. „Páchateľ pracuje rýchlo – ale my pracujeme rýchlejšie!“
„Prepáčte, pán riaditeľ, tento prípad preberáme my,“ doplnila Malina. „Sme špeciálna jednotka pre zmiznuté výrobky z kravského mlieka!“
„Poprosíme si prístup k chladničke, odpadu, a aj upratovačke Ivetke“ doplnila Rysula. „A čokoládový jogurt pre energiu.“
Riaditeľ prekvapene prikývol. „Tento prípad je vážny. Bez tvarohu nebude výstavka kompletná.“
Deti vytvorili tímy
– jedna skupina hľadala stopy pri chladničke
– druhá vypočúvala pani upratovačku
– tretia preverovala žiakov z 2. B.
O chvíľu sa skupina C vrátila so Števkom z 2. B triedy. Bol to chlapec v modrej mikine a ryšavými vlasmi.
„Prepáčte...“ ozvalo sa s bojazlivým hlasom.. „Ja som Števko... z 2.B. Nestihol som raňajky a keď som uvidel ten tvaroh, neodolal som a zjedol som ho.“
Trieda stíchla. Potom sa ozval smiech. „Tak to bola mliečna záchrana života!“

Trieda stíchla. Potom sa ozval smiech. „Tak to bola mliečna záchrana života!“
„Ale nabudúce sa treba spýtať – a hlavne raňajkovať!“ doplnila Rysula.
Keď sa to všetko vyriešilo, kravičky použili smartphone a zavolali pánovi riaditeľovi. Riaditeľ pribehol do triedy, zdvihol obočie a všetko mu povedali.
Riaditeľ sa zasmial: „Števko, tvaroh si zjedol, ale priznanie bolo statočné. Nabudúce ťa pozveme – ale raňajky doma!“
Deti z 2.A vyvesili plagát s veľkým nápisom:
„Kde je tvaroh, tam je sila – aj keď ho zje Števko zo susedného krídla!“
Mliečny deň sa mohol začať – s novým tvarohom, veľkým pohárom mlieka, a ešte väčším priateľstvom medzi 2.A a 2.B.
Keď bolo po všetkom, kravičky Mliečnej hliadky sa postavili k tabuli, salutovali kopýtkami a Malina vyhlásila: „Prípad uzavretý, mliečna rovnováha obnovená!“
Ďatelinka dodala: „Nikto neprejde cez náš nos na tvaroh!“
A Rysula si oblizla fúzik: „Ale nabudúce si nechajte aspoň lyžičku aj pre nás!“
Potom naskočili na kolobežky poháňané kefírom a odfrčali zachraňovať ďalší mliečny prípad – vraj sa v susednej dedine stratil celý jogurtový pohár!

4. Moja Jahôdka

Autori: kolektív žiakov 4. B, Základná škola Lenartov 42, Lenartov
Príbeh vytvorili žiaci: Nikola B., Sabína B., Valentína B., Zita B., Nicolas B., Róbert B., Tomáš B., Viktor B. a Kamil G.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Mária F.

Volám sa Miška. Mám jedného súrodenca, brata Janíčka a spolu s ockom a mamkou bývame v činžiaku. Poviem vám, zvykli sme si na hluk a rušný život na sídlisku, ale... Nie je to pre mňa žiadna slasť, hlavne preto, keď viem, že tam ďaleko za mestom, v chalúpke pod lesom, v tajomnom tichu, ktoré už od rána prerušuje spev vtákov a kukanie kukučky je iný život, iná energia pre človeka. Ale, čo už... Ocko s mamkou pracujú v meste, ja s bračekom tu chodíme do školy a už od nedele sa tešíme na vytúžený piatok, keď auto vyštartuje od činžiaka a zastaví až pred chalúpkou pod lesom. Prezradím vám, kto tam býva. No, predsa moja babka a dedko. Nežijú tam sami. Majú psíka Rexíka, mačku Micu, kravičku Jahôdku a sliepočky Jariabôčky. Jahôdka je veľkou kamarátkou s Ďatelinkou, Malinou a Rysuľou, členkami Mliečnej hliadky. Jahôdka tiež tak ako ony, rada pomáha vždy a všade. U nás doma je to cez týždeň stále rovnako. Ráno na raňajky jogurtík z markétu, či šálka mlieka, desiata chlebík s nátierkou z markétu, obed v školskej jedálni, olovrant jabĺčko ešte aj s nálepkou z markétu a večera zelenina zase z markétu. Už mám toho akurát tak dosť! Mama kypí od zlosti, že nechceme jesť takú „zdravú stravu“. Ale my potrebujeme čosi iné. Čerstvý vzduch, pohyb, naháňačku s babkinými zvieratami tam pod lesom. A potom mamka uvidí, ako nám bude chutiť babkin voňavý domáci chlebík s maslom, šálka čerstvého mlieka od kravičky Jahôdky, voňavá polievočka zo sliepočky Jariabôčky, voda zo studnička, a.... Mama je nervózna, nechce nám tie dobroty veľmi dovoliť, lebo podľa nej vraj nie sú zdravé! A netrvalo dlho a bolo po mamkinom tvrdení. Bola som dlho chorá a ešte dlhšie po chorobe unavená. Lekárka po všetkých možných vyšetreniach oznámila mame, že som anemická. „Vaša dcéra potrebuje zdravú stravu, najlepšie z babkinej lekárne“. Mamke sa to veľmi nepáčilo, jej prvá cesta bola ihneď do lekárne na umelé vitamíny. Ešte šťastie, že začali letné prázdniny a moja cesta viedla do chalúpky pod lesom. A hneď bolo po anémii. Kravička Jahôdka sa o to postarala, jej chutné zdravé mliečko, čerstvé vajíčka od Jariabôčky, vodička zo studničky, čajík z lesných bylín, čerstvý vzduch a vychádzky s kravičkou Jahôdkou za pašou mi dodali všetko, čo som potrebovala, ba aj viac. Hlavne moja mama tomu nemohla uveriť a celý problém uzavrela slovami: „Keby sme tak mohli mať kravičku Jahôdku pred činžiakom...“ Veľkú radosť mali aj Jahôdkine kamarátky Ďatelinka, Malina a Rysuľa, že sú na svete užitočné pomocníčky.

5. Mliečna hliadka na stráži

Autori: kolektív žiakov 3. A, Základná škola F. E. Scherera 40, 921 01 Piešťany
Príbeh vytvorili žiaci: Nasťa M., Patrik O. Patrik M., Tamarta W., Hanka P., Laura M., Matúš Z. a Vivien V.
Príbeh za kolektív zaslala: PaedDr. Slavomíra J.

V jednom malom mestečku žili tri hrdinky – kravičky Ďatelinka, Malina, Rysuľka. Spolu tvorili Mliečnu hliadku – tím, ktorý sa staral, aby žiadne dieťa nešlo do školy hladné a nič mu nechýbalo.
Ďatelinka jazdila na bicykli s veľkým košíkom, kde mala fľaše plné smotanového mlieka. Malina, s hravou zvončekovou čiapkou, rozdávala syrčeky a Rysuľka, najjemnejšia z nich, nosila ovčí jogurt zabalený v batohu.
„Pripravené, dievčatá?“ zvolala Ďatelinka jedno ráno.
„Jasné! Ideme nakŕmiť svet,“ zasmiala sa Malina.
„A doniesť úsmev každému brušku!“ dodala Rysuľka.
Všetky deti z okolia ich poznali a chodili si k nim po radu.

Pondelok - *Dávid*
Od malička plávam. Teraz ma čaká súťaž, ale môj tréner mi hovorí, že som príliš slabí na to, aby som ju vyhral. Poradil mi, aby som viac oddychoval a pridal do stravy viac vitamínov.
Cez víkend som bol u babky, tá býva na dedine. Pestuje veľa zeleniny a chová aj kravičku, aby mala čerstvé mliečko. Za domom má tiež rybník, v ktorom sa dá plávať.
Babka mi povedala:
„ Zostaň do pretekov u mňa, môžeš trénovať v rybníku, budeš papať čerstvú zeleninku, piť mliečko ad našej kravičky a oddychovať na čerstvom vzduchu.“
„ Uvidíš, že potom tie preteky vyhráš.“
Chvíľu som rozmýšľal.
„ A keby som sa na to spýtal aj Mliečnej hliadky?“
A o chvíľu, sa pri rybníku zjavila mliečna hliadka – tri kravičky Ďatelinka, Malina a Rysuľka.
„ Ahoj Dávid, počuli sme, že potrebuješ našu radu. Babka ti to povedala správne, keď budeš papať vitamíny, mliečko a iné mliečne výrobky a veľa oddychovať budeš mať veľa síl a energie a určite preteky vyhráš.“

Utorok - *Vladko*
Bol jeden chlapec, ktorý sa volal Vladko, a bol stále unavený, bledý a nič ho nebavilo. Nechcelo sa mu hrať, ani čítať a dokonca ani pozerať telku.
Mamička si už nevedela rady a zavolala Mliečnu hliadku a ktorej jej už rozprávala suseda, že pomohla jej vnukovi.
Mliečna hliadka - tri kravičky Ďatelinka, Malina a Rysuľka. zazvonili aj na ich zvonček. Zistili, že Vladkovi chýbajú vitamíny. Doporučili mu, aby pil viac mlieka a jedol viac mliečnych výrobkov, ako sú jogurty a syr. Odvtedy už Vladko nebol taký unavený a veľmi bledý. Rád behal s kamarátmi po ihrisku, bicykloval sa a dokonca sa prihlásil aj na futbal.

Streda - *Eli*
Na školskom dvore sedelo dievčatko a to sa volalo Eli. Všetky deti sa hrali na ihrisku, iba Eli opustená a smutná sedela sama. Keď si pani učiteľka všimla že Eli sedí sama išla k nej a opýtala sa čo sa stalo. Eli odpovedala že je slabá a nemá energiu a neposlúcha ju jej telo.
V tom pani učiteľka zavolala Mliečnu hliadku.

A zjavila sa Mliečna hliadka kravičky Ďatelinka, Malina, Rysuľka.
Ďatelinka sa opýtala „Eli, čo sa deje?“
Eli odpovedá, že je slabá a nemá energiu.
Malina sa opýtala, či pije veľa mliečka. Eli smutne pozerala že nie, lebo nemôže pretože má alergiu na laktózu.
Cibuľka povedala, „Ale my máme rôzne mliečka ktoré môžeš aj ty piť, sú bez laktózy. Máme kokosové, mandľové a sójové. Eli bola celá natešená.
Keď prišla domov poprosila mamičku, či by jej išla kúpiť mandľové bez laktózové mliečko. Na druhý deň prišla plná sily a energie do školy a behala s deťmi celý deň.

Štvrtok - *Evka*
Jedného dňa keď Evka hrala basketbal vôbec nevládala.
Každý deň furt prehrávala : 2:8, 2:10, 2:12, 2:13, 2:20. Jej kamarátky sa jej vysmievali. Evka bola s toho veľmi smutná.
A tak jej mamina povedala „Evka mám nápad.
Zavolám Mliečnu hliadku.“ „To je výborný nápad.“ povedala Evka. „ Ahojte my sme Mliečna hliadka.
My sa vám predstavíme. Ja som Ďatelinka, ja som Malina a ja som Rysuľka.
Evka, piješ mliečko?“
“Nie mne mliečko vôbec nechutí” povedala smutne Evka.
“A ješ aspoň jogurty?” vyzvedali ďalej Ďatelinka, Malina a Rysuľka.
“Iba niekedy,” povedala Evka smutne, “ prečo sa pýtate?”
Mlieko a jogurty by si mala piť a jesť každý deň. Potom budeš mať viac energie a budeš
všetko zvládať oveľa lepšie.

Piatok - *Samko*
Jedného dňa keď vyšlo slnko a zasvietilo všetkým obyvateľom do okien, zobudilo aj malého chlapca Samka.
Vstal a začal ho bolieť zub . Mama zavolala zubárovi a ten povedal, že ten kaz má z toho, že papá veľa čokolády a málo mliečnych výrobkov.
V tom sa objavila pre ich domom mliečna hliadka Ďatelinka, Malina a Rysuľka..
Samkovi povedali:
“keď ti nechutí mlieko môže jesť iné mliečne výrobky , a keď ich budeš papať zuby sa ti prestanú kaziť.
Tak Samko začal jesť mliečne výrobky a už sa mu nikdy nepokazil ani jeden jediný zub .

Sobota - *Paťko*
Paťko bol drobný chlapec, ktorý sa rád naháňal za loptou. Na vždy, keď sa pokúšal streliť gól, lopta sa ledva dokotúľala do brány. Paťko bol y toho smutný. Jedného dňa, keď to už chcel vydať, objavili sa na ihrisku kravičky z mliečnej hliadky: Ďatelinka, Malina a Rysuľka.
Videli, ako sa Paťko trápi a rozhodli sa mu pomôcť.
“Vidíme, že sa ti veľmi nedarí. Ale my osi vieme ako to napraviť. Piješ dosť mlieka?”
“Nie, ja mlieko nemôžem, odpovedá Paťko. Mám totiž alergiu na mliečne bielkoviny.”
“Aha! A vedel si, že existujú aj náhrady v podobe rastlinných mliek: kokosové, mandľové, sójové.”
“Majú podobnú výživovú hodnotu ako klasické mlieko. Začni ich piť a uvidíš ako to pomôže”.
Paťko teda začal piť rastlinné mlieka. Každým dňom jeho sila rástla, až jedného dňa prestrelil sila na bráne.
Od tej doby začal hrať futbal aktívne a stal sa z neho skvelý hráč.

Nedeľa
„Konečne nič!“ povedala si mliečna hliadka.
Môžeme ísť na pašu, oddýchnuť si a pripraviť sa na nový týždeň.....

6. Tajomstvo strateného mlieka

Autori: kolektív žiakov 1. C, Základná škola P. O. Hviezdoslava, Hviezdoslavova 822/8, Trstená
Príbeh vytvorili žiaci: Olívia B., Alexander B., Vivien F., Dominika G., Richard G., Rebeka H., Dávid J., Sára K., Vanesa K., Lukáš K., Michal K., Juraj J., Sára L., Marek M., Emma M., Tímea M., Adela M., Vojtech M., Eliška M., Radovan P., Kristián Z., Emily T., Anabela U. a Zara Z.
Príbeh za kolektív zaslala: PaeDr. Ľubomíra C.

V srdci krásneho slovenského vidieka, medzi rozkvitnutými lúkami, zelenými pasienkami a pokojom dýchajúcim lesom, leží malá dedinka Lúčnica. Na jej okraji stojí usilovná farma tety Marienky, kde žijú tri výnimočné kravičky – Ďatelinka, Malina a Rysuľa. Každý deň darujú čerstvé mlieko, z ktorého sa vyrábajú syry, jogurty, tvaroh a lahodná bryndza. Tieto tri kravičky nie sú len obyčajné dojnice. Sú kamarátky a volajú sa Mliečna hliadka – vždy pripravené pomôcť, keď sa niečo pokazí...

Ráno plné prekvapenia

V jedno krásne slnečné ráno zaznel z farmy výkrik tety Marienky:
„Jaj, všetky kanvice s čerstvým mliekom zmizli! Včera večer tu bolo 40 litrov! Čo sa to len stalo?“
Kravička Ďatelinka nastražila uši: „Toto znie ako záhada pre Mliečnu hliadku!“
Malina zamumlala popod fúzy: „Bez mlieka nebude tvaroh, jogurt ani syr! Musíme konať!“
Rysuľa si nasadila slnečné okuliare a pozrela na prázdne kanvice: „Pozor, stopy! Ideme po nich!“
Na zemi boli vidieť malé biele chlpy a odtlačky labiek.
Malina zafrká: „Kuna? Líška? Alebo... niečo iné?“
Stopy viedli cez lúku až k lesnému chodníku. V tráve sa trblietali kvapky mlieka.
Ďatelinka: „Pozrite, niečo ťažké tadiaľto prešlo. Tráva je pritlačená.“
Rysuľa: „Aha! Kravská paprčka! Ale... všetky sme boli ráno na farme... alebo nie?“
Vtom sa z lesa ozvalo hlasné: „Múúúúúúúú!“
Tri kravičky sa potichu priblížili k lesnému zátišiu. Tam, medzi stromami, sedela ich kamarátka Hviezdička – mladá tichá kravička, ktorá na farme býva len občas.
Okolo nej sa tiesnili malé lesné mláďatá – ježkovia, líšky, veveričky aj zajko – a všetci si pochutnávali na rozliatom mlieku, ktoré mali naliate v listoch ako tanierikoch.
Ďatelinka: „Hviezdička sem sama odtiahla mlieko?
Malina: „Chcela sa podeliť s lesnými kamarátmi.“
Rysuľa: „Dobrosrdečná duša! Ale mlieko potrebujeme aj pre ľudí – veď z neho robíme jogurty, bryndzu aj syry!“
Spolu s tetou Marienkou sa kravičky rozhodli: Každý deň odložia trochu mlieka pre lesné zvieratká. Zvyšok pôjde na výrobu poctivých slovenských mliečnych výrobkov:
Jogurtov, ktoré sú plné bielkovín,
Tvarohu, ktorý deti jedia na desiatu,
Bryndze, ktorá má chránený názov pôvodu – vyrába sa len na Slovensku,
Syrov, ktoré sa vyrábajú ručne priamo na farme.
Ďatelinka: „Vedeli ste, že z 10 litrov mlieka vznikne len kilo syra?“
Malina: „A slovenské výrobky sú tie najlepšie – čerstvé, zdravé a naše!“
Rysuľa: „Keď kupujeme slovenské, pomáhame farmám a prírode.
Od toho dňa Hviezdička opäť žije na farme, ale každý večer Mliečna hliadka – Ďatelinka, Malina a Rysuľa – nesie malú fľaštičku mlieka do lesa, kde už netrpezlivo čakajú ježko, zajko, líška aj veverička.
A mliečne výrobky od tety Marienky opäť plnia školské chladničky, domácnosti i obchody.
Tajomstvo bolo vyriešené. Mliečna hliadka opäť zasiahla správne – múdro a so srdcom.

7. Tajomná pena v pohári

Autori: kolektív žiakov 2. A a 3. B, Základná škola, M. R. Štefánika 2007, Čadca
Príbeh vytvorili žiaci: Lucia F., Milan R., Agátka K., Samantha N., Sabina S., Oliver F., Kristián Š, Marek D., Tomáš K., Tomáš S., Viktória K., Matias M., Šimonko B., Davidová N., Drvár M., Adam H., Rebroš M., Mia K., Jasmína R., Ella T. a Sofia V.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Simona P.

Ahoj! Voláme sa Milanko a Lucka a dnes vám porozprávame, čo sa nám nedávno stalo. Bola to naozaj veľká mliečna záhada!
V škole sme mali Mliečny deň. Každý z nás si mal priniesť svoj obľúbený mliečny nápoj – niekto doniesol čokoládové mlieko, iný jahodové, niekto dokonca kefír. My s Luckou sme si priniesli vanilkové mliečko. Tešili sme sa, že si ho spoločne vypijeme cez veľkú prestávku.
Ale keď sme ho otvorili... vyskočila z neho pena!
„Fúha! To tam nemalo byť!" vykríkla Lucka a odtiahla pohár ďalej od nosa.
„Možno je to čarovné mlieko?" navrhol som s iskrou v očiach. Obaja sme sa zvedavo naklonili bližšie.
Ale keď sme si privoňali... smrdelo to čudne. Ako keď si zabudnete desiatu v batohu a nájdete ju až o týždeň. Brrr! A vtedy sa stalo niečo neuveriteľné! Zrazu sa spoza školských dverí objavila usmievavá kravička Malina. Hneď za ňou pribehla Ďatelinka s veľkými okuliarmi na nose a hrubou knižkou pod pazuchou. A napokon sa k nim pridala aj kamarátka Rysuľa, ktorá počas skákania neprestávala chrúmať nejaké zelené lístky.
„Múúú, toto je práca pre nás!" zvolala s úsmevom.
„Sme Mliečna hliadka! Pomáhame deťom riešiť mliečne záhady!" predstavila sa Ďatelinka múdrym tónom.
Všetci sme sa pozreli do pohára. Mlieko bublinkovalo, penilo a z pohára sa stále šíril ten zvláštny zápach.
„Toto mliečko nebolo uložené v chlade," zahlásila Rysuľa a hneď si začala listovať v svojej knižke s názvom Veľká encyklopédia mlieka.
„Mlieko sa musí držať v chladničke. Keď zostane dlho vonku, začne sa kaziť. A vtedy smrdí, pení alebo zmení chuť."
„Ahaaa!" zvolala Lucka. „Včera som ho zabudla vybrať z tašky! Nechala som ho tam celú noc..."
„Tak to si vlastne urobila malý vedecký experiment!" zasmiala sa Ďatelinka.
„Ale pozor – mlieko, ktoré smrdí alebo pení, sa nikdy nesmie piť!" dodala vážne Malina.
Potom nám všetky tri rozprávali o tom, ako to vlastne s mliekom funguje. Kravičky sa na farme každé ráno doja, mlieko sa rýchlo ochladí a potom putuje do továrne. Tam sa pasterizuje – to znamená, že sa na chvíľku zohreje, aby sa zničili zlé baktérie. Až potom z neho vzniká chutné mliečko, jogurt, syr, maslo či smotana.
„Ale aj tak musíme mliečko doma poriadne uchovávať!" pripomenula Rysuľa a zdvihla varovne prst ako pani učiteľka.
„Vždy v chladničke, dobre zatvorené a určite nie po dátume spotreby!"
„A čo s pokazeným mliekom?" opýtal som sa zvedavo.
„To treba vyliať a obal správne vytriediť do recyklácie!" odpovedala Ďatelinka a veselo poskočila.
Na záver nám podali nové mliečko v čistom pohárik. „Toto je čerstvé, správne skladované a pripravené na pitie!"
Spolu sme si z neho urobili mliečne koktaily s ovocím – s banánom, jahodami a trochou medu. Mňam!
„Ďakujeme, Mliečna hliadka!" zakričali sme všetci naraz. V tom zafúkal jemný vietor, obloha sa na chvíľu zablysla a všetky tri kamarátky sa stratili tak rýchlo, ako prišli.

8. Mliečna hliadka – mačiatko a kravy

Autori: kkolektív žiakov 2. A, Základná škola Györgya Dénesa s vyučovacím jazykom maďarským, Čsl. armády 31/50, Plešivec
Príbeh vytvorili žiaci: Fanni K., Rudolf K., Zoé H., Sebastián K., Viktória K., Szebasztián P., Sofia K., Rudolf T., Orsolya K., Denis V., Evelyn B. a Patrik Š.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Judit B.

Za veľkou horou, kde sa obloha každý večer sfarbí do ružova, rozprestierala sa čarovná lúka. Tá lúka bola mäkká ako vankúš, plná púpav, sedmokrások a modrých nevädzí. Motýle lietali od kvetu ku kvetu a v tráve spievali svrčky. V strede lúky stála červená maštaľ s bielou strechou a zelenými okenicami. Na dverách visel zvonček, ktorý zazvonil vždy, keď niekto vošiel.
V tej maštali bývali tri kravičky: Ďatelinka, Malina a Rysuľa. Ďatelinka mala hnedé škvrny a veľký okrúhly zvonec. Malina bola čierno-biela a mala rada motýle – často jej sadali na chrbát. A Rysuľa bola staršia, múdra, so sivou škvrnou v tvare srdca. Mala zlatý zvonček a všetci ju počúvali.
Každé ráno, keď slnko ešte len zívalo, sa kravičky prebudili. Najprv sa ponaťahovali, potom sa pomaly vybrali na lúku. Celý deň sa pásli, hrali sa, rozprávali a popri tom prežúvali trávu. Večer sa vrátili do maštale, kde ich čakal gazda.
Gazda sa o ne staral výborne. Každé ráno ich pohladkal a nadojil. Jeho žena z mlieka vyrábala všelijaké dobroty: maslo, tvaroh, jogurt, smotanu, a keď bol sviatok, aj čokoládové kakao. Občas piekla koláče s mliekom – tie boli najlepšie v celom kraji!
Jedného rána Ďatelinka znepokojene zamúkala:
— Mám menej mlieka vo vedre! Čo sa deje?
— Aj ja mám menej! — čudovala sa Malina. — A pritom som zjedla celé more trávy!
— Niekto nám berie mlieko... — povedala potichu Rysuľa a zamyslela sa. — Musíme na to prísť. To je záhada pre... Mliečnu hliadku!
Rýchlo si rozdelili úlohy:
Ďatelinka bola strážkyňa – mala silné nohy a výborný čuch.
Malina bola pozorovateľka – počula aj šepot trávy.
Rysuľa bola hlavná detektívka – mala rozum ako desať kráv dohromady.
V tú noc si spravili tajný plán. V maštali zhasli svetlo, schovali sa za veľké balíky sena a čakali. Bola ticho. Iba vietor šepkal cez škáry v stene.
Zrazu – škrípa – otvorili sa dvierka.
Niečo malé, biele a chlpaté potichučky vošlo. Malo malé vedierko a krčilo sa, akoby sa bálo. Rozhliadlo sa dookola.
— Mňau... — zašepkalo. — Moja gazdiná chce mlieko každý deň. Inak nedostanem večeru...
Mačiatko sa potichu priblížilo ku vedru s mliekom, nabralo si trochu a chystalo sa odísť.
— AHA! — zvolala Rysuľa. — Zlodej odhalený!
Mačiatko sa zľaklo. Vedierko mu spadlo a trocha mlieka vyšplechlo na podlahu.
— Ja som nechcel zle... prepáčte... ja som len hladné mačiatko... — zamrmlalo, sklonilo hlavu a rozplakalo sa.
Kravy si ho ticho obzerali. Vyzeralo úboho – fúziky mu viseli, bruško mu škvŕkalo.
Na druhý deň všetko porozprávali gazdovi. Ten sa zamračil, ale aj zamyslel.
— Kradnúť sa nemá. Ale mačiatko je malé. Možno za to ani nemôže...
Išiel do dediny za gazdinou, ktorá mačiatko chovala. Bola to prísna pani so zaťatou bradou. Mala rada mlieko, ale nechcela zaň platiť.

Gazda jej všetko vysvetlil. Gazdiná zčervenala.
— Odpusťte... bola to moja vina. Odteraz si mlieko budem kupovať. A mačiatko dostane vlastnú misku, deku aj granuly.
Mačiatko sa vrátilo ku kravám. Uklonilo sa a potichu povedalo:
— Prepáčte mi... Bola som hladná a bála som sa. Už mám jedlo aj mlieko. Ďakujem vám...
Malina ho oblízala po čele.
— Už si náš kamarát!
Ďatelinka mu dala kvietok z lúky.
— Nech ti vonia lepší život!
Rysuľa sa usmiala.
— A odteraz si čestný člen Mliečnej hliadky!
Odvtedy bol na lúke pokoj. Každá kvapka mlieka zostala tam, kde mala byť. Mačiatko už nekradlo – malo plnú misku a každý večer prišlo za kravami.
Rozprávalo im príbehy z dediny, oni mu rozprávali sny z lúky.
A gazdiná? Začala piecť také výborné koláče, že ich nosila aj na trh. Deti v dedine pili kakao, gazda bol spokojný, a Mliečna hliadka mala vždy oči na stopkách.

9. Záhada stratených mliečnych výrobkov

Autori: kolektív žiakov 4. triedy, Základná škola s materskou školou Žemberovce, Osloboditeľov 30, Žemberovce
Príbeh vytvorili žiaci: Michal S., Radoslav N., Matúš P., Jakub K., Adam B., Martin H., Adam P., Jozef P. a Jakub P.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Martina T.

V ZŠ s MŠ v Žemberovciach bol vyhlásený Mliečny týždeň. Štvrtáci dostali za úlohu priniesť do školy mliečne výrobky. Traja štvrtáci sa preto vybrali do miestnych potrevín. Zistili však, že žiadne mliečne výrobky tam nie sú. Preto sa na túto záhadu opýtali pani predavačky. Tá im však povedala, že mliečne výrobky z nevysvetliteľných príčin nedorazili z levických mliekarní LEVMILK.
Traja štvrtáci Matúš, Michal a Rado vyšli pred obchod a začali dumať nad týmto problémom:
„Prečo nedodali mliečne výrobky?“ opýtal sa smutne Matúš.
„Ktovie, čo sa stalo v levických mliekarňach“ – zamýšľal sa Michal.
„Poďme za pánom starostom“, vykríkol odrazu Radko, „ten určite bude vedieť vyriešiť túto záhadu“.
Štvrtáci sa teda vybrali k obecnému úradu v Žemberovciach, kde našli pána starostu, no ten im, žiaľ, nevedel odpovedať na ich otázku. Štvrtáci boli smutní, pretože chceli splniť svoju domácu úlohu na celý týždeň.
Rozhodli sa, že zavolajú ostatných štvrtákov. Všetci sa stretli na ihrisku, dali hlavy dokopy a spomenuli si na Mliečnu hliadku.
Štvrták Adam rozhodne povedal: „Mliečna hliadka nám istotne pomôže!“
Z neďalekého Poľnohospodárskeho družstva v Žemberovciach dorazila Mliečna hliadka.
Rysuľa, ako správna športovkyňa, pribehla ako prvá. Za ňou dobehla Malina, ktorá si prečesala svoje neposedné vlasy. Ako posledná prišla Ďatelinka s lupou v ruke, pripravená vyriešiť záhadu.
„Vitajte Mliečna hliadka u nás v Žemberovciach“, privítali ju chlapci zo 4. ročníka: Miško, Radko, Matúš, Jakubko K., Adamko B., Maťko, Adamko P., Dodko a Jakubko P.
„Ako vám pomôžeme milí štvrtáci?“ spýtala sa pohotovo Ďatelinka.
Dodko rozpovedal záhadu stratených mliečnych výrobkov v obchode.
„V neďalekom meste Levice prebieha štrajk farmárov, a preto sú na cestách zápchy. Dodávatelia mliečnych výrobkov sa nedostali včas do obchodov“, objasnila situáciu Malina.
„Sme však pripravení pomôcť vám“, prisľúbila pomoc Rysuľa.
Mliečna hliadka dala hlavy dokopy a po krátkom rozhovore vymysleli takýto plán:
„Milí štvrtáci, pozývame vás na Farmu dojníc Selec v blízkosti Žemberoviec. Určite sa tam nájdu mliečne výrobky, ktoré vám pomôžu splniť vašu domácu úlohu“, prihovorila sa štvrtákom Ďatelinka.
„Keďže si v škole pripomínate Mliečny týždeň, pozývame nielen vás, ale celú vašu školu. Táto exkurzia vám pomôže získať nové informácie o mlieku a mliečnych výrobkoch, ale aj nazrieť na prácu ľudí na družstve“, oznámila štvrtákom Malina.
„Skvelý nápad“ – vykríkli natešení štvrtáci, ktorým spadol kameň zo srdca.
Mliečna hliadka zavolala pani riaditeľke do ZŠ s MŠ Žemberovce a oficiálne tak pozvala školu na exkurziu. Pani riaditeľka súhlasila a nasledujúci deň sa žiaci zúčastnili exkurzie.
Žiaci boli z exkurzie nadšení, mali veľa zážitkov, veľa nových informácií a ako bonus dostali krabičkové mlieko, ktoré v ten horúci deň bolo aj veľmi osviežujúce.

Našťastie štrajk farmárov v Leviciach nasledujúci deň skončil, dodávatelia mliečnych výrobkov dodali tovar do obchodov, a tak si štvrtáci mohli kúpiť mliečne výrobky na ďalšie dni, ktoré potrebovali na splnenie domácej úlohy.

Štvrtáci v škole usilovne pracovali, keď sa im odrazu na dverách ozvalo klopkanie kopýtok. Mliečna hliadka prekvapila štvrtákov svojou návštevou v ich triede.

„Štvrtáci, sme veľmi rady, že ste nás zavolali a mohli sme vám pomôcť vyriešiť vašu záhadu. Za to, že vám tak veľmi záležalo na splnení vašej domácej úlohy, aby ste podporili mliečnymi výrobkami aj svoje zdravie, priniesli sme vám poukážku na kúpu slovenských mliečnych výrobkov vo vašom obchode“, prehovorili kravičky a dojatým štvrtákom podali poukážky.

„Ďakujeme vám, Mliečna hliadka“!, zvolali štvrtáci a s Mliečnou hliadkou sa rozlúčili, pretože tá už bola pripravená vyraziť na cestu a vyriešiť možno ďalšiu záhadu.

10. Smuuutné vyšetrovanie

Autori: kolektív žiakov 2. B, Základná škola, Pugačevova 1381/7, 066 01 Humenné
Príbeh vytvorili žiaci: Tomáš O., Daniela H., Alexej V. a Linda S.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Marianna S.

ZJedného krásneho slnečného dňa, na konci školského roka sme sa rozhodli navštíviť blízku hospodársku farmu. Na farme sa nám naozaj veľmi páčilo. Farma predsa bola odjakživa pre deti z mestskej školy naozaj zaujímavá. Žilo tam predsa mnoho domácich zvieratiek, ako sú kone, sliepky, húsky, prasiatka, ovečky....a ešte mnoho iných zvierat o ktorých by sa dalo hodiny a hodiny rozprávať. No nám sa najviac páčili tie veľké.....mohutné a večne niečo žujúce kravičky. Obdivovali sme najmä to, aké sú farebné a zaujímavo fľakaté. Pripomínali reklamu na veľké smiešne mapy, akýchsi veselých farmárskych krajiniek, vytvorených bielym a kakaukovým rozliatym mliekom. Vydávali rôzne zvuky, no poniektoré pôsobili veľmi smutne, ako keby nám tým smúútným múúútnym tónom chceli niečo povedať. Niečo, čo ich očividne naozaj veľmi preveľmi trápilo a bolo to naozaj vidieť aj počuť. Napriek našej snahe nedošlo k akémukoľvek porozumeniu, keď že my neovládame kravskú reč. Múúúkali sme.....húúúúúkali .....búúúúúkali, no k žiadnemu vysvetleniu sme sa nedostali. Kravičky na nás pozerali smutnými očami a nechápavo kývali chvostom aj hlavami. Nevzdávali sme a trvalo nám naozaj dlho, kým sme všetko vyskúšali. Dokonca sme skúsili aj metódu kreslenia a kývania hlavou, no ani to nás nedoviedlo k odpovedi na to, prečo sú tie naše kravy také skormútené. Keď sme už boli naozaj zúfalí a bezmocní a došli nám všetky naše nápady, rozhodli sme sa privolať si na pomoc Mliečnu hliadku! Ďatelinka, Malina a Rysuľa pohotovo a okamžite pribehli tak, ako vždy keď sa objaví nejaký problém na farme. Tieto kravičky sú totižto v skutku výnimočné. Rozumejú totiž ľudskej reči a sú niečo ako ozajstná farmárska záchranná služba.

Hneď ako sme ich zočili, od radosti a starosti sme skríkli! „Mliečna hliadka! Potrebujeme vyriešiť obrovskú záhadu a nevieme čo ďalej!“ Ďatelinka pozrela na svoje dve kamošky a rýchlo sa nás snažila upokojiť hlbokým hlasom.: „ Nemajte žiadne obavy detičky milé, my sme predsa na záhady expertky a rady vám pomôžeme!“ Hneď sme sa cítili lepšie, keď sme mali pri sebe niekoho, kto nám je ochotný pomôcť. A tak sme sa rýchlo snažili vysvetliť, čo nás vlastne trápi.: „ Na farme sme videli kravičky, ktoré vydávali tajno-smúútné zvuky, ktorým sme nerozumeli. Sme si istí, že nám tým chceli niečo povedať, ale nerozumeli sme im. Vedeli by ste sa im vašou rečou prihovoriť a opýtať sa, čo ich tak veľmi trápi??“

Naša Mliečna hliadka spojila hlavy do kopy, aby sa zamyslela a poradila. Zrazu po chvíľke čakania na nás prehovorila Ďatelinka hlbokým hlasom.: „Nieje predsa problém, ktorý Mliečna hliadka nedokáže vyriešiť. My predsa kravskú reč ovládame a véľmi rady zistíme o čo tým naším kamoškám kravám ide a prečo sú smutné a múúúúkajúúú tak smúúútne.

A tak sa začala riešiť záhada smutných kravičiek. K maštaliam prišla Mliečna hliadka a začali vyšetrovať záhadu smúúúúútného múúúúkania . Chodili z maštale do maštale a vypočúvali jednotlivé kravičky. Dokonca prešli aj okolo iných zvierat, ktoré bývali v blízkosti kráv. Bolo vidieť že vyšetrovanie berú skutočne vážne a nevynechajú ani jediný jeden možný podozrivý bod. Po vypočutí všetkých kráv a zvierat zistili, že kravičky sú smutné, lebo ľudia prestali kupovať ich mlieko a mliečne výrobky. Predstavte si, dozvedeli sa to od ukvákanej Kačky Zuzi ktorej na farme naozaj nič neuniklo. Veľmi hlučne a rýchlo vysvetlila Mliečnej hliadke aký problém majú naše kravičky . Kravičky boli z toho že už nikto nechce ich mlieko naozaj zdrvené natoľko, až sa začali cítiť nepotrebné. Ešte sa obávali, že by museli, ako také nepotrebné kravy z farmy odísť, ba dokonca by ich aj mohli predať. Mliečna hliadka rýchlo zasiahla a okamžite, po náročnom zisťovaní skutočností, dôkladne informovala aj nás o tom čo zistila. My, ako správni a poriadni žiaci druhého ročníka, zvyknutí na problémy a ich riešenie, sme okamžite zasadli a spoločne popremýšľali, ako tento krutý problém smutných kráv vyriešiť.

A veru, naše premýšľanie a spoločné úsilie nakoniec malo zmysel. Dostali sme totižto skvelý nápad, ktorý celú túto situáciu a veľký smúútok kráv veľmi rýchlo vyrieši. Možno si hovoríte, prečo nás to vôbec zaujíma a trápi, no my vieme, že je správne pomáhať si navzájom, ak to niekto naozaj potrebuje. Nikto by nemal byť ľahostajný voči druhému a najmä nie vtedy, ak vie pomôcť. Predstavte si, že ste vy tým na druhej strane problému a každý by sa tváril akoby to nevidel a netýkalo sa ho to. Mnohokrát to takto vyzerá aj u dospelých, no my sme sa v škole naučili čo je správne a ako sa ako správni kamaráti máme zachovať. Spoločnými silami sme už vyriešili nejeden problém.

„Chcete vedieť ako sa takýto kravský problém rieši s nami druhákmi??“ opýtali sme sa smutných kravičiek a pustili sme sa do práce. „Poďme na to!“....rozhodli sme sa urobiť mliečnym výrobkom naozaj výnimočnú reklamu. Čo môže byť viac ako samotné deti, ponúkajúce iným deťom skvelé, zdravé, mliečne farmárske výrobky. Počas celého dňa, sme spolu s kravičkami navštívili a obišli všetky okolité školy. Všade, kde sme boli, sme vysvetlili, aké sú mliečne výrobky zdravé a blahodárne pre naše zdravie a rast. Každý kto si nás všimol, okamžite so zatajeným dychom počúval a sledoval čo sa deje.

Povedali sme všetkým príbeh našich kravičiek. Kravičky boli neuveriteľnou živou reklamou. „ Pýtate sa prečo? “....„ Už ste videli kravy, ako návštevu v škole?“....„Áno presne tak, my sme sa totiž rozhodli ukázať svoje kamošky všetkým žiakom a malo to neuveriteľný úspech!“ Všetky deti chceli predsa vedieť prečo taká krava, v škole chvostom máva. My sme len s úsmevom vysvetľovali, aký máme problém a na čo sme prišli. Všetky deti z okolitých škôl sľúbili, že bude mlieko a mliečne výrobky súčasťou ich každodenného stravovania a už nikdy nepovedia nie na tieto mliečne maškrty. Dokonca aj naše kamošky z Mliečnej hliadky nezaháľali a pomáhali nám vysvetľovať všetko dôležité a zaujímavé o mlieku a mliečnych výrobkoch.

Z kravičiek zrazu bolo cítiť nadšenie a radosť, lebo už nemali ani z ďaleka pocit, že ich nikto nepotrebuje. Mliečna hliadka spokojne sledovala, akú silu má spoločné úsilie kamarátov zo školy. Kravičkám sa v školách tak páčilo, až sa im nechcelo vrátiť sa naspäť na farmu. Ale my všetci predsa dobre vieme, že do školy patria deti, aby sa niečo naučili a na farmu kravičky a zvieratá, aby sa mohli napásť a splniť si svoju dôležitú úlohu. A tou úlohou je naplniť si predsa bruško trávou, aby sme my mohli jesť skvelé mliečne výrobky. Predstavte si, že od tohto dňa už s predajom mliečnych výrobkov nebol absolútne žiadny problém. Deti si denno denne pýtali mlieko a to už iba preto aby dodržali sľub, ktorý dali kravičkám.

A tak sa smúúúútneee múúúúkanie našich kravičiek zmenilo na úúúúkanie z úúúúdivu. Prečo z údivu?? No divili sa ešte naozaj dlho po tomto celom zážitku, aké je dôležité pomáhať si navzájom a ako naozaj funguje to, že ak spojíme sily a naozaj sa posnažíme, všetko je možné! Dokonca možno aj kravy na návšteve v škole.

11. Kde zmizlo mliečko?

Autori: kolektív žiakov 2. A, Základná škola Turčianske Kľačany, Turčianske Kľačany 210, Vrútky
Príbeh vytvorili žiaci: Tereza B., Marek T., Viktória B., Šarlota Š, Alexandra V., Lucia V., Alexandra S., Martin Š, Peter Z., Tomáš G., Barbora Š., Lukáš Č, Radovan K., Miroslav L., Natália S., Eliška V. a Filip Ď.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Lucia P.

Oliver, Alex a Max sú najlepší kamaráti. Chodia do 2.A triedy Základnej školy Turčianske Kľačany. V tejto malej rodinnej školičke majú automat na mlieko a mliečne výrobky. Alex má veľmi rád krupicu z kelímku, Oliver zase jahodvé mliečko a Max zbožňuje čokoládový jogurt. Jedného dňa, keď sa chceli posilniť mliečkom pred hodinou telesnej výchovy, zistili, že z automatu zmizli všetky mliečne výrobky. Oliver bežal do triedy a smutne povedal svojej školskej parte: "Kamaráti moji, dnes si neposilníme svoje kosti ani svaly." Čo sa stalo? Čo si taký prestrašený?" odpovedal Alex. „Zmizlo mlieko z automatu." odvetil Oliver. Max dodal: „Čo ak tie mliečka niekto ukradol? Musíme to vyriešiť." Všetci traja chlapci sa zhodli, že musia na pomoc zavolať mliečnu hliadku, športovkyňu Rysuľu, detektívku Ďatelinku a pomocníčku Malinu. Mliečna hliadka sa po príchode do školy s kamarátmi zvítala a hneď sa vyzvedala, čo je vo veci. Po obhliadnutí jedinej zanechanej stopy, prázdneho automatu sa pustili ihneď do pátrania. Išli za pani kuchárkami, či nevedia, prečo je mliečny automat prázdny. Pani kuchárka Ľudka len dodala: „Farmár nemá dostatok mlieka, preto nám nemôže dodávať. Skúste sa za ním vybrať do Necpál!" Mliečna hliadka neváhala a zamierila vyriešiť záhadnú stratu na farmu Necpaly. Ako tak prichádzali, na priľahlých lúkach nevideli pásť sa ani jednu kravičku. „Pekný deň detektívky. Som rád, že Vás vidím. Moje kravky sú zavreté v maštali a už pár dní nemajú žiadne mlieko." privítal hliadku farmár Janko. Detektívky chceli nájsť príčinu, prečo farmár nedokáže podojiť svoje kravky. „ Rysuľa, zabehni obzrieť pastviny! povedala Malina. Rysuľa vyšla na lúku a videla, že tráva miestami nemá zdravú farbu, je hnedá a veľmi suchá. Ďatelinka, ktorá skúmala povrch lupou dodala: „Aha. Kravičkám chýba výživa. Potrebujú predsa čerstvú zelenú trávu! Mliečko sa nemá z čoho tvoriť." Všetky tri detektívky hútali nad touto záhadou a ako by farmárovi mohli pomôcť, a tým vrátiť mliečko do školského automatu. Zrazu Rysuľa vykríkla : „Aha dievčatá, vidím tu zelenú tekutinu." Pomocou dobrého zraku, čuchu a pozorovacích schopností zisťujú, že to bude škodlivá látka, ktorá ničí trávu a bylinky na pastvine. Odobrali vzorku a vo svojom prenosnom labáku skonštatovali, že sa jedná o herbicíd, ktorý pravdepodobne unikol zo zelenej dodávky s názvom „STOP BURINE", ktoré bolo odparkované pri neďalekých poliach. „Prvoradé je obnoviť zdroj potravy pre kravičky!" zvolala Malina. Mliečna hliadka zavolala aj kamarátov zo školy a spoločne pastviny kropili vodou z blízkeho potoka, prekyprili pôdu, odstránili poškodené časti a o pár týždňov sa všetky tráva zazelenala. Farmárove kravičky mohli opäť spásať čerstvú trávu. Farmár Janko mal po podojení ešte viac mlieka, preto vyrobil i viac mliečnych výrobkov, syrov a jogurtov. „Prípad je vyriešený a má šťastný koniec." poznamenala Ďatelinka. Chlapci i ostatné deti v škole mali opäť dostatočné zásoby nielen čerstvého mliečka. Poďakovali sa mliečnej hliadke tak, že im na hodine pracovného vyučovania spolu s pani učiteľkou uvarili lahodný puding. „A čo sa stalo so zelenou dodávkou? Tak to už vyriešila zase iná hliadka, tá policajná."

12. Stratené dieťa

Autori: kolektív žiakov ŠKD – V. oddelenie, Základná škola Alexandra Pavloviča, Ul. Komenského 307/22, Svidník
Príbeh vytvorili žiaci: Radoslav K., Sofia K., Mojmír R., Zuzana C., Oliver P., Denis N., Oleksandr T., Natália F., Matúš M., Matúš H. a Diana G.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Karolína Lívia V.

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna veľmi milá a skromná rodinka. Nielenže bola skromná, ale predstavte si, ešte sa aj tak volali – rodinka Skromných. Bola to trojčlenná rodina: mama, otec a ich jediné milované dieťa, ktorého meno nikto nikdy nepoznal – iba oni. Bývali v malej dedinke blízko lesa.
Jedného dňa sa stalo niečo hrozné. Ich dieťa zrazu zmizlo. Mamička bola veľmi vystrašená. Prehľadala celý dom, dvor, dedinu, no jej milované dieťa nikde. Po dlhej chvíli strachu ju predsa len niečo napadlo – zavolala Mliečnu hliadku.
Keď hliadka dorazila, mamička im rýchlo vysvetlila, že sa stratilo ich jediné milované dieťa. Vraj bolo naposledy videné v neďalekom lese nad dedinou. Mliečna hliadka neváhala, pustila sa smelo do pátrania a snažila sa dieťa čo najrýchlejšie nájsť a priniesť ho smutným a vystrašeným rodičom naspäť.
Hľadali, hľadali, hľadali... Spočiatku sa pátranie zdalo márne. Až zrazu čosi zbadali.
„Pozrite sa! Čo je to na tom strome?“ vykríkla Malina.
Spolu s Rysuľou a Ďatelinou sa priblížili k veľkému dubu. Stratené dieťa bolo k nemu priviazané hrubým, pevným povrazom.
„To je ale hrozné. Ako to mohol niekto urobiť?“ zhrozila sa Ďatelina.
„Ako to vôbec niekoho mohlo len napadnúť?“ doplnila ju Rysuľa.
Dieťa bolo unavené, hladné a smädné. Hlava sa mu opierala o kôru stromu, ruky viseli bezvládne popri tele. Nevládalo sa ani hýbať, ani rozprávať. No bolo tak statočné, že aj napriek vyčerpaniu odpovedalo na otázky, ktoré mu kládli kravičky z Mliečnej hliadky.
Dieťa sa nestratilo. Niekto ho priviazal k stromu. Boli to zlodeji, ktorí ho tam nechali ako korisť pre vlkov.
„Čooožéééééé? To je ale strašidelný príbeh!“ zhrozene vykríkla Rysuľa.
„Ale my pre teba niečo máme. Veď prečo nás volajú Mliečna hliadka?“ povedali kravičky. „Tu máš, napi sa.“ Podali dieťaťu čerstvé mlieko, ktoré pochádzalo priamo zo Slovenska.
A stalo sa niečo neuveriteľné – dieťa sa napilo mlieka, spevnili sa mu kosti a povraz, ktorým bolo priviazané, roztrhlo akoby to bola obyčajná tenká niť. Rozbehlo sa do náruče Mliečnej hliadky.
Pozrelo sa na kravičky nevinným, no vďačným pohľadom a povedalo: „Ďakujem!“
Spoločne sa vybrali späť do dedinky za rodičmi. Keď matka uvidela svoje milované dieťa vchádzať do dverí ich skromného domčeka, načisto sa rozplakala. Objala ho a so slzami v očiach poďakovala Mliečnej hliadke.
Kravičky povedali: „Už musíme ísť, máme ďalší prípad, ktorý treba vyriešiť. Dovidenia a dávajte na seba pozor!“
A odišli.
Matka sa zvedavo začala vypytovať dieťaťa: „Kevin, čo ti to tam robili, ty môj synáčik? Kde si bol? Čo sa stalo?“
„Nič, mami. Priviazali ma k dubu a nechali tam ako korisť vlkom. Veľmi som sa bál, ani si nevieš predstaviť ako, ale Mliečna hliadka ma zachránila. Predstav si, kravičky mali zázračný nápoj. Dali mi napiť mlieka, ktoré pochádza od nás, priamo zo Slovenska, a ja som zrazu cítil, ako moje telo naberá silu. Bol to pocit, akoby vo mne niečo rástlo, a v tom som ten povraz roztrhol!“
Tento príbeh otriasol celou ich dedinkou, v ktorej rodina Skromných bývala. Obyvatelia boli prekvapení, čo sa stalo. A nielen to – nerozprávali sa iba o tom, čo sa Kevinovi prihodilo, ale konečne sa aj dozvedeli jeho meno.

Od toho momentu má Kevin každé ráno k raňajkám pohár čerstvého mlieka od kravičky a obľúbil si aj mliečne výrobky z kozieho mlieka.
Mliečnej hliadke to však nedalo pokoj. Malina, Ďatelina a Rysuľa sa nevzdali a prípad vyšetrovali ďalej.
V hlavách im zneli otázky:
„Prečo sa to stalo? Čo tým chceli dosiahnuť? Veď to nedáva zmysel!“
Rozbehli sa na miesto, kde bolo dieťa priviazané k dubu. A tam stretli banditov, ktorí to urobili.
Hliadka sa opýtala: „Ale prečo ste to urobili?“
Banditi veľmi pokojným hlasom odpovedali: „Sme vaši pomocníci. Priviazali sme ho tu preto, lebo Kevin pil málo mlieka a nejedol mliečne výrobky. Obľuboval iba čokolády a samé nezdravé jedlá, preto bol taký slabý. Teraz, keď bude piť mlieko, bude mať silnejšie kosti a bude zdravší. Myslíme, že sa z toho poučil a už nikdy nepovie NIE mlieku ani mliečnym výrobkom.“

13. Záhada o stratenom mlieku

Autori: kolektív žiakov ŠKD – V. oddelenie, Základná škola Alexandra Pavloviča, Ul. Komenského 307/22, Svidník
Príbeh vytvorili žiaci: Oliver Bruno H., Zoe J., Dominik H., Tobias K., Michal L., Michal K., Kamila F., Zuzana N., Andrea M., Elena P., Ema Viktória G. a Adela R.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Karolína Lívia V.

Kde bolo, tam bolo, boli raz tri kravičky – Ďatelinka, Malina a Rysuľa. Behali dookola po krásnej zelenej lúke, ktorú zdobili farebné lúčne kvety. Neďaleko od kravičiek rástli aj krásne zelené stromy, ktoré tancovali vo vetre. Zo začiatku sa zdalo, že sa kravičky naháňajú od radosti a bláznia sa. Ale ono to tak veru nebolo. Práve naopak – boli veľmi nepokojné a vystrašené, akoby sa niečo stalo.
Zrazu Ďatelinka zakričala:
– Pomoooc! Chýba nám mlieko, nevidím ho!
Malina spozornela a nasmerovala pohľad na Ďatelinku. Vtom sa ozvala Rysuľa:
– Zmizlo nám mlieko! A nie hocijaké – to mlieko bolo strieborné! To je ale záhadné, veď ráno tu ešte bolo!
Spoločne sa pustili do riešenia záhady. Behali po lúke a snažili sa nájsť stopy, ktoré im pomôžu pri pátraní.
– To snáď nie je pravda. Kde len môže byť? – pýtala sa Ďatelinka.
Hľadali, hľadali, ale nič nenašli. Pýtali sa okoloidúcich – ježka Miška, vrany Dany, medveďa Beďa a líšky Mišky. Najviac podozrievali vranu Danu, pretože mala špinavé nohy so strieborným odleskom. No odkedy majú vrany strieborné nohy? A dokonca aj stopy smerovali k nej do hniezda. Keďže Rysuľa je veľká športovkyňa, vyliezla na strom a v hniezde vrany uvidela strieborné mlieko. Všetko jej zrazu začalo dávať zmysel.
Priletela vrana Dana a presvedčivo tvrdila:
– Nie, ja som to nebola! To hniezdo nie je moje! Bol to vrabec, patrí jemu. Videla som ho!
Hliadka prešla kilometre a vrabčie hniezdo nenachádzali. Nevzdali to a hľadali ďalej, až kým sa im ho nepodarilo nájsť. Vrabec vôbec nevyzeral podozrivo, ale Ďatelinka sa ho predsa len opýtala, či si včera nezobral strieborné mlieko. Vrabec vôbec netušil, o čo ide. Rysuľa mu to všetko pomaly vysvetlila.
Vtom začala Malina vtipkovať, ako u nej bolo zvykom:
– Viete, koľko krokov urobí vrabec za sto rokov?
A začala sa potmehúdsky smiať.
Malina vykríkla:
– Vy to neviere? Nula! Hahaha!
Vyľakaný vrabec pokračoval:
– Včera som bol na návšteve. Oni vám to určite potvrdia.
Kravičky sa na seba pozreli a z pohľadu sa dalo vyčítať, že všetky tri myslia na vranu Danu. Pobrali sa a naštvaným krokom odišli za ňou. Keď prišli k jej hniezdu, vrana tam nebola. Vybrali sa ju hľadať. Blúdili po celom lese, ale vranu nikde. Rysuľa zrýchlila krok a hľadala. Zrazu sa začalo stmievať.
Ďatelinka sa opýtala Rysule:
– Prečo nosíš pri sebe baterku?
– Som športovec, chodím behať aj cez deň, aj v noci – odpovedala Rysuľa.
Ďatelinka už cítila, že sa blížia k vrane, a zhasla Rysuli baterku. Niekto jej ju však vyrazil z ruky. Bol to čierny vták. Malina sa zľakla.
Ďatelinka nezaváhala:
– To bola určite vrana!

Rysuľa zastala, napla uši a povedala:
– Psssst... počujete to, čo je to? V tom momente všetci stíchli.
– Znie to ako rehot vrany – dodala.
Vrana sa vo svojom hniezde smiala a tešila sa z ukradnutého strieborného mlieka, ktoré jej kvapkalo z hniezda na zem.
Ďatelinka zakričala:
– Máme ťa! Už nám neujdeš!
– Zleť dolu, neopováž sa utiecť, aj tak ťa nájdeme! – pridala sa nahnevaná Rysuľa.
Vrana vedela, že to už neutají. Zletela dolu, sklonila hlavu a zarmútene sa priznala:
– Áno, bola som to ja... a veľmi ma to mrzí, ani neviete ako. Krá, krá...
Prerušila ju Malina a opäť začala vtipkovať:
– Vieš, prečo žaba vyskočí vyššie ako Eiffelova veža?
Vrana neisto odpovedala:
– Asi preto, lebo Eiffelova veža nevie skákať?
– Áno! – uistila ju v tom Malina.
Ďatelinka si vydýchla:
– Ach, a je koniec. Bolo to nielen náročné, ale aj zábavné.
Malina sa pousmiala:
– Áno, ale nie až tak ako tie moje úžasné vtipy.
Mliečna hliadka premýšľala, ako vranu potrestať. Zhodli sa, že musí zaplatiť pokutu v hodnote 100 € a nesmie sa od svojho hniezda vzdiaľovať. Vranu ani len nenapadlo povedať nie, pretože si uvedomila, že nekonala správne a že sa vždy pravda odhalí.
Zazvonil zvonec a našej záhady o stratenom striebornom mlieku je koniec.

14. Záhada stratenej sestry

Autori: kolektív žiakov 4. A, Základná škola, Devínska 12, 940 63 Nové Zámky
Príbeh vytvorili žiaci: Sofia Ď. a spolužiaci
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Andrea S.

Kde bolo, tam bolo, v krásnej zelenej doline uprostred Slovenska, žili tri výnimočné kravičky: Malina Ďatelinka a Rysuľa. Malina bola odvážna a milovala dobrodružstvá, Ďatelinka bola veľmi bystrá a zbožňovala záhady, a Rysuľa bola silná, múdra a vždy ochotná pomôcť.

Jedného dňa sa prechádzali po záhrade neďaleko mliekarne, kde uvideli kravičku, ktorá smutne hľadela na lúku.

„Čo sa stalo, že si taká smutná?“ spýtala sa Malina so súcitom v hlase. „Moja sestra Zojka zmizla,“ odpovedala kravička so slzami v očiach. „A keď som smutná, nemôžem vyprodukovať ani kvapku mliečka...“ „To je vážne,“ povedala Rysuľa a pohladila ju papuľkou. „Spolu to vyriešime!“

Ďatelinka ako správna detektívka, sa zamyslela. „Kedy si ju videla naposledy?“

„Včera ju odviezli do vedľajšej záhrady a schovali do starej stajne. Nikto mi nič nepovedal. Iba farmár Matej niečo mrmlal o tom, že ju potrebuje na špeciálnu úlohu.“

Tri kravičky si vymenili pohľady. „Čo keby sme ju skúsili nájsť?“ navrhla Malina. „To je dobrý nápad!“ potešila sa Rysuľa. „Veď, keď nebudeme spolu, mlieko z nášho salaša nebude také výživné. A slovenské deti predsa potrebujú zdravé mliečko!“

A tak sa trio hrdiniek vydalo na výpravu. Cestou stretli kravičku, ktorá mala čiapku a známy červený šál.

„Ten šál...“ kravička zajasala. „Moja sestra Zojka nosila presne taký! Odkiaľ ho máš?“

„Dostala som ho od kravičky Zojky,“ odpovedala kravička v čiapke. „Pomohla som jej, keď mala boľavé kopyto.“

„Vieš, kde teraz je?“ opýtala sa Ďatelinky dychtivo. Kravička prikývla. „Farmár Matej ju zavrel do starej stajne za mliekarňou. Vraj mu nechcela prezradiť tajný recept na tvarohový syr“. „To je hrozné!“ zvolala Malina. „Zojka predsa pomáhala vyrábať najlepší slovenský syr!“

„Vieš, kde je kľúč?“ pridala sa Rysuľa. „Má ho len Matej. Je to prísny farmár, ktorý si myslí, že ak získa recept, zarobí veľké peniaze.“

„Tak to budeme musieť byť veľmi šikovné. Možno aj ... neviditeľné,“ uškrnula sa Ďatelinka. Kravičky naplánovali akciu. V noci sa potichu priplížili k stajni. Malina strážila dvere, Rysuľa rozviazala staré lano a Ďatelinka sa prikradla k farmárovmu domu. Pomocou svojej šikovnosti vylákala Mateja von pod zámienkou, že jedna kravička „uteká cez plot“.

Zatiaľ, čo Matej bežal s vidlami, Ďatelinka rýchlo prehľadala jeho vrecká na kabáte, ktorý si nechal na stoličke. A – tam bol kľúč! Potichu sa vrátila k stajni. „Mám ho!“ zašepkala. Odomkli dvere a tam – Zojka!

„Sestrička!“ rozplakala sa kravička, ktorá ju hľadala. Objali sa tak silno, že sa celá stajňa zatriasla.

„Ďakujem, že ste ma zachránili,“ povedala Zojka. „Matej ma chcel prinútiť prezradiť recept na náš tradičný bryndzový syr. Ale ten patrí všetkým, ktorí sa starajú o naše slovenské mliečne výrobky s láskou.“

Na druhý deň sa všetky kravičky vrátili na svoju farmu. Opäť bolo počuť radostné bučanie a mlieko tieklo prúdom.

„Viete, čo je na našom mlieku najkrajšie?“ spýtala sa Rysuľa, keď pili čerstvé kakao z domáceho mlieka.

„Že je plné lásky, priateľstva a odvahy,“ povedala Ďatelinka.

„A, že z neho vznikajú skvelé slovenské výrobky – jogurty, syry, bryndza aj tvaroh!“ dodala Malina.

„A, že aj najväčšia záhada sa dá vyriešiť, keď držíme spolu,“ usmiala sa Zojka.

A tak skončilo jedno mliečne dobrodružstvo. Ale, kto vie? Možno ďalšia záhada sa už práve varí v niektorom kotlíku s domácim pudingom.

15. Ninkina narodeninová pudingová party

Autori: kolektív žiakov 3. A, Základná škola s materskou školou Vavrečka 204, Vavrečka 204
Príbeh vytvorili žiaci: Natália Ď., Karolína K., Simona M., Karolína B., Katarína K. a Maxim S.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Anna M.

Ninka je tretiačka. Býva v malej dedinke v dvojpodlažnom dome so svojou maminkou, ockom, staršou sestrou a bratom. Nedávno, 8. mája, oslávila svoje deviate narodeniny. Teraz vám rozpovieme, ako to všetko prebiehalo a dopadlo. Ninka je veľmi bystré a veselé dievčatko. Má veľa kamarátov. Obľubuje mlieko, preto sa rozhodla, že na svoje narodeniny zorganizuje pudingovú party. Celý týždeň sa na tento deň poctivo pripravovala. Maminka jej pomohla vyrobiť pozvánky pre všetkých kamarátov, sesternice, bratrancov. S ockom nachystala stoly. Babka jej napiekla čučoriedkové koláče a čokoládové mafiny. Nakúpili mlieko, melón, nanuky a iné dobroty. Nastal deň- 8.máj. Slniečko od rána krásne svietilo a Ninku pošteklilo na líčka. S radosťou vyskočila z postele, umyla sa, obliekla a bežala do záhrady. S ockom a bratom Jurkom si veselo spievali a nafukovali balóny. Mamička zatiaľ varila pudingčokoládový, vanilkový, jahodový, čučoriedkový, banánový.... Ani si nevšimla, ako rýchlo mizne mlieko z ich zásob. Zrazu zakričala z okna smerom na dvor: „Ninka, koľko príde hostí? Potrebujem vedieť, koľko mlieka budem potrebovať.“ „Mami, príde asi štrnásť ľudí, možno viac...“ O pol hodinu sa začali schádzať všetci pozvaní. Už z diaľky spievali „Happy birthday to you“. Ninka žiarila šťastím, tešila sa na spoločné popoludnie. Ako tak postupne prichádzali, mamička si ich očkom rátala. Bolo ich presne dvadsaťjeden. Vtom sa mamička zháčila- uvedomila si, že ľudí prišlo viac, ako čakali a všetko mlieko sa im už minulo. „Nevadí,“ povedala si mama, „ rýchlo zájdem do obchodu a kúpim mlieko.“ No ocko odpovedal: „My sme ale zabudli, že dnes je obchod zatvorený. Odkiaľ zoženieme viac mlieka? Musíme niečo vymyslieť!“ Vtom sa otvorila bránička a v nej stála Mliečna hliadka- Ďatelinka, Malina, Rysuľa. „Započuli sme, že máte problém,“ hovorí Ďatelinka. „Chýba vám mlieko? My vám ho pomôžeme zohnať.“ „Ako?“ spýtala sa s obavou mamička. „Poznáme farmára Milana, ktorý chová päť čierno-bielych kravičiek a myslíme, že vám veľmi rád pomôže. Ja Ďatelinka pôjdem oteckom k farmárovi po mlieko. Rysuľa a Malina- vy zájdite na dvor k Ninke a jej hosťom, zatiaľ sa s nimi zabavíte, zatancujete si Makarenu a Kačací tanec alebo sa zahráte na schovávačky.“ Hneď urobili, ako sa dohodli. Farmár Milan bol veľmi ochotný a ockovi dal toľko mlieka, koľko potreboval. Mlieko zobral do kanvičky, sadol na bicykel a rýchlo uháňali s Ďatelinkou domov. Mamička ich už netrpezlivo čakala. Rýchlo dovarila chýbajúci puding a pudingová party mohla začať. Každý si zobral puding s príchuťou, ktorá mu najviac chutila. Peťo si vybral banánový, Andrej čokoládový a Veronika malinový... Každý si dobre pochutil. Pudingom ponúkli aj mliečnu hliadku. Ony sa zhodli na vanilkovej. Tešili sa, že zachránili situáciu, o ktorej Ninka ani len netušila. Keď mali naplnené bruška, party pokračovala rôznymi súťažami, napr: skákaním vo vreci, chodením na choduliach, hádzaním frisbee. Ninkina sestra Zuzka prekvapila deti tým, že im maľovala na tvár, to čo chceli. Zaujímavé bolo, že takmer všetky deti chceli mať na tvári puding. Narodeninová party sa nakoniec vydarila! Ninkina maminka poďakovala Mliečnej hliadke, že vyriešila tento nečakaný nedostatok mlieka.

16. Biele zlato, záhada zdravých detí

Autori: kolektív žiakov 3. ročníka a špeciálnej triedy, Základná škola s materskou školou Jána Vojtaššáka, Ulica Špitál 967/4, Zákamenné
Príbeh vytvorili žiaci: Alžbeta B., Rebeka S., Dorota M., Ema K., Adelka D., Tobias T. a Dávid L.
Príbeh za kolektív zaslala: Iveta S.

Veľmi ďaleko, tam niekde medzi vysokými kopcami na krásnej zelenej lúke, kde všade bolo cítiť vôňu kvetov, stála malá dedinka. Mala nezvyčajné meno, volala sa Mliečna dolinka. Poviem vám veru, že to nebola obyčajná dedina. Prečo? Totižto, všetky deti tam mali zdravé zúbky, boli silné, plné energie a takmer vôbec neboli choré. Žeby to bola náhoda? No...asi nie. Nikto však nevedel prečo. Každému v dedinke to vŕtalo v hlave. A hlavne jednej partii-mliečnej hliadke. Bola to taká super trojica ,to vám teda poviem-tri kravičky-Rysuľa, Malina a Ďatelinka . Dostali nápad-chceli zistiť dôvod zdravia detí.
Večer keď už zapadlo slniečko a všetkým trom sa poriadne zívalo Rysuľa zvolala: ,,Nemôžem sa dočkať rána". ,, Prečo?" Opýtali sa Malina a Ďatelinka. ,,Ráno sa všetko dozviete, teraz treba ísť spať, aby sme ráno boli čulé." Ráno, len čo slniečko vystrčilo prvý lúč začala porada: ,,No kolegyne moje, dnes musíme zistiť, prečo sú všetky deti v Mliečnej dolinke také silné a zdravé. Včera som to totiž videla na vlastné oči. Janko zabehol šesťstovku bez zadýchania, Pavla zdvihla kamarátku, ktorá spadla na zem, akoby bola pierko." Ďatelinka sa zamyslela a zamučala: ,,Možno, možno je to niečo, čo jedia alebo pijú, hmmm. No, tak to musíme vypátrať a ideme na to." Potichučky, aby nezobudili ostatné kravičky, opustili maštaľ. Pomaly sa prikradli ku obchodu pri základnej škole. Čo to počujú? Pani predavačku ako hovorí : ,, Idem robiť objednávku na tvaroh, jogurty a acidko." ,,Čože?" pýta sa druhá predavačka: ,,Veď si objednávala včera." ,,Áno, ale včera deti všetko vykúpili." ,,Takže oni to pijú a jedia každý deň !" Vykríkla Rysuľa. no rýchlo sa schovala, aby ju niekto nevidel a pomaličky sa vybrali ku škole. Postavila sa na špičky ku oknu, kde práve desiatovali deti. ,,Vidím dobre?", pretrela si oči. Veď oni majú všetci jogurty, syr, mliečko a všetko pekne jedia. Nič nevylievajú, obdivovala žiakov Malina. Také nadšené a natešené sa rozbehli ku telocvični na ihrisko. Hm, čo to vidím, pretrela si oči Ďatelinka. Deti cvičili, bežali a smiali sa. ,,Ale, ale ako, ako to?" Oni sa hrali na kravičky: behali a skákali a pri tom spievali pesničku: Kravička si ráno vstala, po lúke si zacválala, chrbátik si naťahuje i kopýtkom po zemi bubnuje. ,,Tíško kravičky ... Počujete to čo ja. Napnite uši, nejaké deti recitujú básničku o mliečku. Tak to je paráda." "Aha, tak už vieme prečo v tejto dedinke sú deti také zdravé", usmiala sa Ďatelinka, Rysuľa i Malina. ,,Je to preto, že každý deň jedia mliečne výrobky, plné vápnika, bielkovín, vitamínov. To oni im dávajú silu, zdravé kosti, zuby, ale aj dobrú náladu." Ako tak čakali kravičky pri telocvični, zrazu:. ,,Ticho, niečo počujem. Počujete to aj vy? Napnite si uši, nejaké deti recitujú básničky o mliečku?" Zhovára sa mlieko s mliekom, Čo len z nás urobia, čo to asi bude? Ja som veru pekné stále, aj smotánku mám na hlave. A ja tuhnem asi, ubúda mi veru z krásy. Čo to je? Či ma vari vyhodia. Ale nie, teší ma mliečko, tvaroh zo mňa urobia. Deti tvaroh poteší, ostanú až bez rečí. Čo nakoniec bude z neho, pomazánka to má meno.
Pomaly otvorili dvere kabinetu a čo to počujú? Deti prezradíte nám? ,,No prezradíme. Píšeme poďakovanie všetkým, vďaka ktorým môžeme piť každý deň mliečko, jesť syry, tvaroh a jogurty, pretože vieme, že za tým je veľa práce a lásky od mnohých ľudí." A začali Mliečnej hliadke rozprávať.: ,,My ďakujeme gazdom i pastierom, ktorí strážia kravičky na paši. ďakujeme traktoristom, ktorý zbierajú úrodu na poli, dojičkám, ktoré podoja. Šoférom, ktorí všetky mliečne výrobky rozvážajú do obchodov i škôl. Tiež kuchárkam v školskej jedálni, ktoré nám varia mliečne dobroty a predavačkám, ktoré ich predávajú i rodičom, ktorí nás k tomu vedú." No, to Rysuľa, Malina i Ďatelinka len tak pozerali na seba a neverili vlastným očiam. A tak mliečna hliadka pozvala všetky deti na Dni obce, kde vystúpili na pódium, kde povedali deťom: Ďakujeme, že jete to čo pre Vás s láskou dávame.

17. Prípad boľavého zúbka

Autori: kolektív žiakov 3. ročníka a špeciálnej triedy, Základná škola s materskou školou Jána Vojtaššáka, Ulica Špitál 967/4, Zákamenné
Príbeh vytvorili žiaci: Alžbeta B., Rebeka S., Dorota M., Ema K., Adelka D., Tobias T. a Dávid L.
Príbeh za kolektív zaslala: Iveta S.

Za piatimi kopcami a myslím za desiatimi horami sa rozprestierala zelená lúka a na nej stála drevená maštaľka, kde žili tri kravičky - Ďatelinka,Malina a Rysuľa. Jedno ráno počuli silný buchot na vráta a tiež výstražný zvonček."Niekto potrebuje pomoc"ozval sa hlas z maštale.
To je znamenie: "Máme prípad " zamučala Ďatelinka a dala povel: "Ide sa".
Všetky tri naskočili na farmárske auto a rýchlo do mesta. Išli za plačom, ktorý sa ozýval z domu číslo 9. Slušne vošli dnu kde našli malú Elenku, ktorá sedela vo fotelke a obidvoma rukami si držala tvár a po lícach jej stekali slzy.
Čože sa stalo? opýtala sa Ďatelinka,:"Bolí má zúbok a už dosť dlho"Musíme zistiť prečo: povedala Rysuľa ."Otvor ústa, pozrieme sa na zúbok"Ach,jaj.. zúbky sú slabé.
Piješ mlieko? a čo jogurty,syry....
Elenka sa pozerala do zeme a vraví: "Nie , nechutia mi, chutia mi sladkosti"
Kravy sa na seba pozreli a povedali: "Musíme konať"
Rysuľa si nadvihla okuliare a otvorila zázračnú knihu o zuboch.
Vieš Elenka:"Tvoje zuby potrebujú vápnik,aby boli pevné a zdravé"
Kde ho mám hľadať ten"vápnik"?predsa v mliečnych dobrotách -jogurtoch,syroch.
Je to pravda?,"áno, povedala Malina.
Teraz pojdeme k pani zubárke,aby sa na zub pozrela aj ona."Neboj sa Elenka "kravičky majú pravdu "
Rysuľa v čakárni vytiahla čarovné krabičky,kde bol čučoriedkový jogurt, mlieko a syr.Elenka ochutnala a ponúkla aj ostatné deti v čakárni.Všetkým chutilo.. "Mňam"povedala Elenka "Veď to je výborné ".
Malina riekla,no vidíš,,Za hotovými výrobkami je veľa pracovitých ľudí ,,oni sa snažia,aby deti boli zdravé.
Elenka sa zamyslela a riekla: ďakujem všetkým!,a dávam si predsavzatie:"Budem piť mlieko každý deň '.
O týždeň prišli kravičky potajomky pozrieť Elenku..a čo vidia:Elenka má na raňajky mlieko a chlieb so syrom.
Keď zbadala kravičky,usmiala sa na ne zdravými zúbkami.
Super Elenka, že Ti mliečko chutí.

18. Rajo záhada

Autori: kolektív žiakov 4. B, ZŠ Devínska 12, Nové Zámky
Príbeh vytvorili žiaci: Sofia D., Viola F., Nela Ch., Alexandra I., Sára K., René K., Veronika K., Michal K., Richard L., Vanessa M., Marko M., Tomáš M., Adela P., Damian P., Melánia P., Stella R., Andrej S., Adela Š, Adam T. a Michal V.
Príbeh za kolektív zaslala: Mgr. Karolína T.

Jedného dňa v Nových Zámkoch v škole ZŠ Devínska na dolnej chodbe došlo k pokazeniu mliečneho automatu. Pán riaditeľ okamžite zavolal Mliečnu hliadku. Malina, Ďatelinka a Rysuľa hneď dobehli.
Ďatelinka – Tak sme dorazili vyriešiť ďalšiu záhadu. Čo sa deje?
Pán riaditeľ – Ach! Zase sa nám pokazil automat, hľadáme vinníka.
Mliečna hliadka – Tak poďme tomu prísť na kĺb. Kto by to len mohol byť?
Pán riaditeľ – To je záhada!
Rysuľa – Možno to bol nejaký športovec a urobil to, aby každý vedel aký je silný.
Malina – Alebo chcel byť len zaujímavý.
Pán riaditeľ – Ak to bol hocikto, čaká ho poriadny trest!
Rysuľa – Tak tu nepostávajme, poďme to riešiť.
Malina – Musíme vymyslieť nejaký dobrý plán, aby sme ho našli.
Ďatelinka – Už to mám! Poďme sa pozrieť na kamerový záznam.
A tak sa naša Mliečna hliadka vybrala do riaditeľne, aby si pozrela kamerový záznam. Videli jedného chlapca ničiaceho automat. Mal čiernu šiltovku, sivú mikinu a biele topánky.
Pán riaditeľ – Toho poznám! To je...
Zrazu si pán riaditeľ uvedomil, že je to jedno z dvojičiek.
Malina – Tak to bude ťažké.
Rysuľa – Mám výborný nápad! V noci sa pomaly a hlavne potichu prikradneme do školy a schováme sa. Počkáme na vinníka, prekvapíme ho a zistíme ktoré z dvojčiat to je.
Malina – Dobrý nápad!
A tak sa naša banda išla vystrojiť. Večer sa vrátili do školy, kde sa mesačný svit odrážal od okien a čakali a čakali a čakali.
Ďatelinka – Ešte koľko budeme čakať?
Malina – Ja neviem.
Rysuľa – Počkať, počujem kroky.
Pán riaditeľ – Už sa blíži.
A tak sa Mliečna hliadka a pán riaditeľ pripravili na zásah. Vinník pomaly kráčal po chodbe k automatu, keď tu zrazu...
Pán riaditeľ – Ha, a máme ťa!
Vinník sa zľakol a začal utekať. Rysuľa ho ale dobehla a chytila ho za kapucňu. Mliečna hliadka a pán riaditeľ rýchlo dobehli.
Vinník – Hej, pustite ma!
Pán riaditeľ – Ako sa voláš?
Vinník – Volám sa Marko.
Pán riaditeľ – Čo tu robíš?
Vinník sa nechcel priznať a začervenal sa...
Malina – Ty si ten, čo zničil automat?
Marko – Nie...

Ďatelinka – Tak prečo máš pri sebe nožnice?
Marko – Tak fajn, spravil som to ja! Žiarlil som, že ostatní môžu piť mlieko a ja nie.
Ďatelinka – Ani ja ho nemôžem piť. Pomôžem ti.
Marko – To neznie zle. Čo môžem namiesto toho piť?
Malina – Existuje aj bezlaktózové mlieko, ktoré chutí skvele.
Marko – Ale nemáme ho v automate.
Pán riaditeľ – Tak ho tam pridáme! Hneď ráno to vybavím. Len mi musíš sľúbiť, že už nikdy nebudeš ničiť automat.
Marko – Sľubujem.
Ráno už Marko ako prvý stál pri automate a kupoval si bezlaktózové mlieko.
Marko – Mňam! Konečne si môžem vychutnať mlieko. Ďakujem vám Mliečna hliadka za pomoc.
Mliečna hliadka – Nie je začo!
Ďatelinka – Úspešne sme vyriešili ďalšiu záhadu.
Pán riaditeľ – Ďakujeme vám za pomoc!
Mliečna hliadka – Aj nabudúce. Kedykoľvek nás zavolajte.
Tak všetko dobre dopadlo. Všetky deti sa tešili, že automat funguje. Marko si ani neuvedomil, že pomohol iným deťom v škole, ktoré taktiež mali intoleranciu na laktózu. Deti, nezabudnite, že keď máte intoleranciu na laktózu, nič nie je stratené.